

Kötelező-e a vízitársulatoknak egyéb támogatás jogcímen hozzájárulást fizetni?

Ez a cikkáradat régóta érlelődik bennem. A témával kapcsolatban az ország különböző részeiről nagyon sok megkeresést és kérdést kaptam. Ez év júliusa óta, a legtöbb gazdálkodó meglepve és döbbenet tapasztalta, hogy a vízitársulat, amely az adott területen működik, fizetési felszólítást küldött neki azzal, hogy fizetnie kell erdő, gyep, rét vagy legelő terület után 250 Ft/ha; szántó és egyéb terület esetében 500 Ft/ha összegben ún. egyéb támogatást.

Dr. Jobbágy
Krisztina

A levélben arra is felhívták mindenkinek a figyelmét, hogy aki határidőig nem fizet azzal szemben fizetési meghagyást fognak benyújtani, hogy behajtsák az egyéb támogatást. A fizetési felszólítás leginkább azért lepett meg mindenkit, mert mindenki úgy tudta, hogy 2011. január 1-jétől megszűnt a társulati hozzájárulás, amely egyébként adók módjára behajtandó köztartozásnak is minősült, ha az nem került megfizetésre. Akkor ez most mi, és miért kell fizetni, illetve kell-e egyáltalán fizetni?

A tisztánlátás érdekében megpróbálok közérthetően a történetet az elejétől a végéig leírni, aminek – előre megmondom – az lesz a vége, hogy fizetni kell! Sajnos! És nincs kibúvó...

Tehát: 2011. január 1-jétől megszüntették a vízitársulatoknak kötelezően befizetendő társulati hozzájárulást, és ezáltal annak befizetésének állami kikényszeríthetőségét is. A vízitársulatokról szóló 2009. évi CXLIV. törvény alapján a vízitársulat tagjai a következők:

- a társulat a működési területen *ingatlantulajdonnal rendelkező* vagy az ingatlant a tulajdonos által feljogosított *használó* természetes és jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok, egyéb szervezetek (a továbbiakban: tagok).
- A települési önkormányzatok a település teljes belterületével tagjai a társulatnak.

Magyarán *mindenki*, a törvény erejénél fogva *tagja* annak a vízitársulatnak, amelynek a területén ingatlantulajdona vagy bérleménye van, és a települési önkormányzatok is.

A társulat:

- az állam és az érintett települési önkormányzat *költségvetési hozzájárulásából*,
- *egyéb támogatásokból*,
- továbbá a *vállalkozásból származó eredményéből* végzi közcélú tevékenységét.

Az állami tulajdonú társulati művek üzemeltetéséhez, fenntartásához az állam normatív támogatást biztosít.

A jogszabály alapján a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik az egyéb támogatások jellegének és mértékének meghatározása. Ez alapján a társulat küldöttgyűlése határozza meg, hogy mit jelent az adott társulat esetében az egyéb támogatás, és annak mekkora a mértéke vagy összege.

2012 februárjában a Vízgazdálkodási Társulatok Országos Szövetsége levélben fordult a belügyminiszterhez, mert álláspontjuk szerint az állami forrást (2012. évre vonatkozóan) sem a Vidékfejlesztési, sem a Belügyminisztérium költségvetési fejezete nem tartalmazza, így működésük lehetetlenné válik. Mint kiderült, a 2012. évi költségvetésnek a belügyminiszteri fejezetében „vízügyi feladatok támogatás” előirányzatban voltak/vannak az állami hozzájárulás összegei. *Azonban a költségvetési források kizárólag a vízitársulatok közfeladatainak ellátását szolgálják, ami nem terjed ki a vízitársulatok működési költségeinek biztosítására, ezért az ahhoz szükséges forrásokat egyéb bevételekből kell fedezniük a társulatoknak.*

Fentiek miatt számos vízitársulat 2012 tavaszán küldöttgyűlést hívott össze, és megszavazták egyéb támogatás jogcímen gyakorlatilag a „tagi hozzájárulást”, ennek az összegnek a megfizetésére a tagok, a vízitársulat alapszabálya alapján kötelező. A küldöttgyűlés által elfogadott, és a gazdáknak kiküldött tagi hozzájárulás összegének megfizetése közhatalommal, tehát köztartozás behajtásaként nem kényszeríthető ki, de polgári peres és nem peres (fizetési meghagyás) úton igen.

Ez röviden és tömören azt jelenti, hogy mindenkinek ki kell fizetni a vízitársulat által kiküldött fizetési értesítőben szereplő összeget, egyébként peres úton fogják arra kényszeríteni.

Volt olyan mezőgazdasági társaság, aki megtámadta a közgyűlési határozatot a bíróság előtt, arra hivatkozva, hogy a határozat jogszabályba ütközik, mivel 2011. január 1. óta nem kell társulati hozzájárulást fizetni, illetve a küldöttgyűlési határozat alapszabály- és jogszabálysértő. A bíróság a keresetet elutasította, és azt állapította meg, hogy az általam a fentiekben idézett jogszabály alapján a vízitársulat küldöttgyűlése jogszerűen hozta meg az egyéb támogatás jogcímen a tagok fizetési kötelezettségét megállapító határozatát.

Ez az ítélet is csak azt támasztja alá, hogy nincs kibúvó, és ki kell – előbb vagy utóbb – fizetni a vízitársulatok által kiküldött és követelt összegeket mindenkinek. Erre lehetőséget ad a törvény, függetlenül attól, hogy 2011. január 1-jétől valóban eltörölték a kötelező társulati hozzájárulást. Nagyon sokan panaszkodnak arra, hogy az ő területükön működő vízitársulat az égvilágon semmit sem csinál, a gazdák tartják rendben a csatornákat (stb.), akkor most mire fizessenek bármilyen jogcímen is támogatást. Ezt kívülállóként nem tudom; nem is tisztem megítélni. Az előzményekre mindenkinek felhívom a figyelmét: ha tehát mindenki úgy tudta korábban, hogy az állami és az önkormányzati hozzájárulásból fogják fedezni a feladataikat a vízitársulatok, ehhez képest kiderült, hogy ez valóban *szó szerint értendő*, mert az állam kizárólag a *közfeladatok ellátására* ad pénzt, de a társulatok működésére már egy fillért sem. Működési költségek fedezete nélkül hogyan is tudna manapság bárki, bármilyen szervezetet működtetni?! Ezt nem a vízitársulatok védelmében írom, hanem gondolatébresztőnek, mert ez a mai magyar valóság.

Dr. Jobbágy Krisztina
drjobbagyugyvedei.iroda@t-online.hu
Tel.: 30-682-5009